

[Aage Fogh.]

hyggelige lokaler i en veldreven kro end i et dårligt forsamlingshus, som ingen muligheder har for at holde en rimelig standard. Derfor tror jeg, det vil være rigtigt, at man gennemfører de to lovforslag under ét og afpasser dem efter hinanden på en rimelig måde.

Niels Andersen: Må jeg rent indledningsvis byde det ærede medlem hr. Vagn Bro velkommen som forkæmper for retsstaten. . . . (Vagn Bro: Det har jeg været i mange, mange år!) . . . Jeg kan tilføje over for det ærede medlem, at for mig er det ligegyldigt, om retsstaten bliver indført gennem partiet venstre eller gennem retsforbundet; hovedsagen er, at vi når det rigtige resultat.

I øvrigt vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger til det foreliggende lovforslag; jeg er heller ikke helt uenig med det ærede medlem hr. Vagn Bro, hvad angår hans omtale af marketenderier og kildebeskatning; men disse problemer vil jeg nærmere omtale under behandlingen af det næste punkt på dagsordenen.

Jeg kan erklære mig helt enig i de betragtninger, det ærede medlem hr. Vagn Bro fremsatte vedrørende bevræterernes ansvar. Det har ganske givet samfundsmæssigt overordentlig stor betydning, at bevræterne er sig deres ansvar bevidst, og jeg vil gerne i det udvalg; der bliver nedsat, medvirke til, at bestemmelserne vedrørende bevræterernes ansvar bliver formet sådan, at der ikke vil være nogen tvivl mulig.

Med hensyn til bestemmelserne om kædebeværtninger vil jeg gerne sige, at vel ønsker vi billige spisesteder, men det spørgsmål kan jo rejses, om man ikke har disse billige spisesteder i øjeblikket. Jeg vil imidlertid meget gerne være med til at drøfte dette i det kommende udvalg; det var jo ikke nogen skade til, om man kunne nå frem til at have konkurrerende virksomheder, således at f. eks. her i København kommunens folkekøkkener kunne blive konkurreret ud; de påfører Københavns kommune væsentlige omkostninger og påfører de private restauratører en ubillig konkurrence. Hvis den lovgivning, der her er foreslået, kunne medvirke til, at uskænkningen blev overført til private er-

hversvirksomheder, måtte man hilse det velkommen.

Med disse bemærkninger kan jeg tilsige retsforbundets saglige og velvillige medvirken i det kommende udvalg.

Petra Petersen: Som bemærket af flere af ordførerne er det tredje år i træk, vi her i folketinget behandler forslag til bevræterlov; jeg skal derfor ved denne lejlighed ikke sige en hel masse om forslaget; der vil jo senere komme en andenbehandling, og så kan vi tage stilling til udvalgets arbejde. Jeg skal kun gøre nogle få bemærkninger til de bestemmelser, som er nye i den højtærede handelsministers lovforslag.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro fandt det urimeligt, at arbejderne skulle have lov til at mødes på deres marketenderier til sammenkomster efter arbejdstids ophør. Jeg synes, at dette er en udmærket ting i det nye lovforslag. Jeg ville ønske, at den højtærede handelsminister ville se med en lignende velvilje på lokaler, som anvendes til erhvervsmæssig udlejning, og hvor private familier holder deres fester i anledning af konfirmation, bryllup o. s. v. Der er virkelig et stort behov på dette punkt både i by og på land, men vel særlig i byerne, hvor folk har så små lejligheder.

En af de nye ting i lovforslaget, som er blevet meget omtalt af de foregående ordførere, er reglerne i § 8, som skulle muliggøre billige spisesteder. Jeg tror, det er rigtigt, at der er et stort behov for pæne og billige spisesteder, men jeg er noget betænkelig ved det, der her er foreslået, idet der er en fare for, at det kan føre til private monopoldannelser, og det synes jeg er noget meget farligt. I modsætning til en af de tidligere ordførere, det ærede medlem hr. Weikop, vil jeg henviser til, at det f. eks. i Stockholm er kommunale og kooperative foretagender, der driver de billige spisesteder; det ønsker jeg at gøre den højtærede handelsminister og udvalget opmærksom på.

Jeg er også tilfreds med, at man gennem det fremsatte lovforslag går ind for, at der gives færre bevillinger — ikke sådan at forstå, at der ikke skal være de nødvendige restauranter; men blot, at man ikke udvider antallet, men tværtimod efterhånden